Orosz parlamenti választások 2026 – A Kreml erősebbnek látszik, mint amilyen népszerű

A 2026. szeptember 18–20-i orosz parlamenti választások hivatalos eredménye a putyini rendszer látványos megerősödését mutatja, a részletes adatok azonban árnyaltabb képet rajzolnak ki. A választás elsősorban nem az Egységes Oroszország párt társadalmi támogatottságát, hanem a Kreml politikai kontrolljának hatékonyságát demonstrálta. A hatalom úgy növelte tovább parlamenti dominanciáját, hogy közben emelkednek a háború gazdasági és társadalmi költségei. Az eredmény ezért nem tekinthető sem a rendszer, sem az ukrajnai háború közel 60%-os társadalmi támogatottsága bizonyítékának.

Rekordgyőzelem – papíron. A hivatalos eredmények szerint 59,68%-os részvétel mellett az Egységes Oroszország a pártlistás szavazatok 57,96%-át, a 450 duma-mandátumból pedig 349-et szerzett. Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja (KPRF) 13,65, az Oroszországi Liberális Demokrata Párt (LDPR) 8,96, az Új Emberek 7,91, az Igazságos Oroszország 5,14%-ot kapott.

Ez nehezen egyeztethető össze a választás előtti támogatottsági adatokkal. A VCIOM közvélemény-kutató cég tavasszal 25–30% körül mérte az Egységes Oroszországot. A választás utáni független statisztikai elemzések a párt tényleges eredményét 34–40% körülire, a valódi részvételt pedig 40% körülire vagy az alá becsülik. A hivatalos eredmény akár 1,5–1,7-szerese lehetett a tényleges támogatottságnak.

Nem a győztes volt a kérdés. Az elemzők már a választás előtt lényegében biztosra vették az Egységes Oroszország újabb alkotmányozó többségét. A valódi tétet három kérdésben látták: hogyan alakítja a Kreml a politikai rendszert a háborús körülményekhez; miként integrálja ellenőrzött módon az ukrajnai háború veteránjait; és képes-e kezelni a háború növekvő gazdasági és társadalmi költségeit.

A Kreml a politikai verseny további korlátozásával válaszolt. A valódi ellenzéki alternatívák jelentős részét már a szavazás előtt kizárták. Független elemzők adminisztratív nyomásról, a megfigyelők munkájának akadályozásáról, valamint a részvételi és eredményadatok súlyos anomáliáiról számoltak be.

Nem népszavazás volt a háborúról. Félrevezető lenne az Egységes Oroszország 57,96%-át a háború támogatottságaként értelmezni. A választást megelőző felmérésekben az oroszok mintegy 60%-a támogatta a béketárgyalások megkezdését, 61% pedig úgy vélte, hogy a háború negatív hatással van saját és családja életére.

A választás utáni elemzések ezért hangsúlyozzák, hogy a voksolás sem a rendszer, sem a háború támogatottságáról rendezett népszavazásként nem értelmezhető. Inkább azt bizonyította, hogy az állami-adminisztratív gépezet továbbra is képes a kívánt eredmény előállítására és az elégedetlenség önálló politikai képviseletének megakadályozására.

„Háborúsabb" lesz a rendszer. Folytatódik az orosz politikai rendszer háborús átalakulása. A Dumába 46 ukrajnai háborús veterán került. Ez egyelőre nem autonóm „veteránelit" kialakulását jelenti: a Kreml ellenőrizhető és politikailag lojális szereplőket emel be a rendszerbe. A Duma ettől nem válik önállóbbá, de fontosabb lehet a háborús rendszer működtetésében és egy esetleges hatalmi átmenetben.

A választás után jöhetnek a nehezebb döntések. A fő kérdés az, mire használja fel a Kreml a megszerzett politikai „mandátumot". Az eredmény lehetővé teheti, hogy a hatalom a „népakaratra" hivatkozva olyan népszerűtlen intézkedéseket hozzon, amelyeket a választás előtt igyekezett elkerülni: növelje a fiskális terheket, folytassa a gazdaság militarizálását, fokozza a represszió, illetve szükség esetén növelje a katonai mozgósítást.

Ezt már a választás előtt reális lehetőségnek tartották. Egy 26 szakértővel készült felmérésben 46,2% magas, további 30,8% közepes valószínűséget adott a 2026 végéig bekövetkező újabb mozgósításnak. A többség nem 2022-höz hasonló nyílt mozgósítást, hanem a meglévő rendszer kiterjesztését vagy „rejtett" mobilizációt tartott valószínűbbnek.

Mit érdemes figyelni? A következő hónapok kulcskérdése az lesz, hogy ez a Kreml választások által demonstrált erős politikai kontrollja elegendőnek bizonyul-e akkor is, amikor a háború növekvő katonai és gazdasági költségeit még nagyobb mértékben hárítja át az orosz társadalomra.

2026. szeptember 25.